

Згрібайте жар руками голими
хапайте хвилю світову
степами вдаль біжіть розлогими
шукайте казку там нову
пливіть в човнах по морю синьому
знайдіте царство вічних змін
людина жах і біль свій кинь йому
бо все ж ти завжди тлін.

27. XI. 1913. Петербург

[З циклу «Наївні поезійки»;](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .